A negyvenedik vers rejtett története - Harmincharmadik rész

Ezékiel – tizennegyedik rész

Jeff Pippenger
2026-10-27

A Teremtés könyvének negyedik és ötödik fejezete Káin nemzetségtábláját Sét nemzetségtáblájával állítja szembe.

A jó Lámek és a rossz Lámek

A két leszármazási vonal az elveszettek és az üdvözültek közötti ellentétet jeleníti meg, a két vonal egyes leszármazottai pedig a szembeállított vonalak párhuzamos „leszármazotti jelképeit” képviselik. Káin olyan embercsoportot jelképez, amelynek tagjai semmiféle bűnbánatot nem éreznek bűneik miatt, és csupán saját állapotukat siratják.

> És ezt mondta: Mit tettél? Testvéred vérének szava kiált hozzám a földről. Most azért légy átkozott, kitaszítva a földről, amely megnyitotta száját, hogy befogadja kezedből testvéred vérét; amikor a földet műveled, az nem adja többé neked termőerejét; bujdosó és kóborló leszel a földön. És Kain ezt mondta az Úrnak: Nagyobb a büntetésem, semhogy elhordozhatnám. Íme, elűztél ma a föld színéről; és színed elől is rejtve leszek; bujdosó és kóborló leszek a földön; és bárki, aki rám talál, megöl engem. És az Úr ezt mondta neki: Ezért aki megöli Kaint, azt hétszeres bosszú sújtja. És az Úr jelet tett Kainra, hogy senki, aki rátalál, meg ne ölje. És Kain eltávozott az Úr színe elől, és letelepedett Nód földjén, Édentől keletre. 1Mózes 4:10–16.

Káin a bűnbánatot nem tanúsítók azon csoportját képviseli, akik kizárólag saját nyomorúságos helyzetükkel foglalkoznak, amelybe önmagukat juttatták azzal, hogy nem hajlandók a jó cselekvésére törekedni.

> Káinra és áldozatára azonban nem tekintett kedvesen. Káin erre nagy haragra gerjedt, és arca elkomorult. Az Úr pedig így szólt Káinhoz: Miért gerjedtél haragra, és miért komorult el az arcod? Ha helyesen cselekszel, vajon nem találsz-e elfogadásra? Ha pedig nem cselekszel helyesen, a bűn az ajtó előtt leselkedik. Rád irányul a vágyódása, te pedig uralkodj rajta. 1Mózes 4:5–7.

Hat halál – három alfa és három ómega

A legutóbbi cikkekben Énókot az első angyal, Lámeket a második angyal, Metúselahot az éjféli kiáltás, Noét pedig a harmadik angyal jelképeként azonosítottuk. A Sét ágából származó Lámek hétszázhetvenhét éves korában halt meg, öt évvel az özönvíz előtt, amelynek idején Metúselah meghalt. Lámek halálát öt évvel később Metúselah halála követte, így haláluk Ezékiel felesége halálának előképe, amelyet másfél évvel (1,5) később Jeruzsálemnek, a Bárány feleségének a halála követett.

> És én, János, láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amint alászállt Istentől a mennyből, elkészítve, mint a férje számára felékesített menyasszony. Jelenések 21:2.

Ezékiel feleségének és Lámeknek az alfa-halála, amely Jeruzsálem és Matuzsálem ómega-halálához kapcsolódik, Palaiologosz János halálának előképe volt, amelyet öt évvel később XI. Konstantinnak Konstantinápoly falain bekövetkezett halála követett. Lámek vonala egy ötéves időszakot jelöl, amelynek végén az állatok vándorlásának hétnapos időszaka áll. Kelet-Róma vonala öt évet jelenít meg, és ezen az összesen öt éven belül egy négyéves időszakot is. Ezékiel vonala két évet és másfél évet (1,5) egyaránt megjelenít. Ezékiel vonala, amely Jeruzsálem Babilon általi elpusztítását mutatja be, párhuzamban áll Jeruzsálem második, Róma általi elpusztításával, amely 66-tól 70-ig tartott. Jeruzsálem elpusztításának római vonala egy négyéves és egy három és fél éves időszakot egyaránt eredményez. E négy szimbolikus vonal mindegyike nem egy, hanem két szimbolikus időszakot eredményezett prófétai tanúságtételében.

Lámek, Palaiologosz János és Ezékiel felesége egy olyan időszak alfa-mérföldkövét jelképezik, amely egy ómega-halálesettel zárul. A három vonal közül kettő egy-egy olyan ostromot jelképez, amely a velük párhuzamba állított személyek halálával ér véget. A harmadik azzal zárul, hogy az állatok bemennek a bárkába. Az ómega-párhuzam Noé özönvizét Jeruzsálem pusztulásával és Konstantinápoly falainak lerombolásával állítja párhuzamba. Mindhárom ómega-jelkép a kegyelemidő lezárulását jelzi a hamarosan bevezetendő vasárnaptörvény idején.

Természetesen Noé bárkájának tanúbizonyságában nem szerepelt ostrom, ám lennie kellett egy rámpának, amely lehetővé tette a bárkába való bejutást. Ha a rakodórámpát egy ostromrámpa előképének tekintjük, akkor a halál mindhárom tanúbizonysága ostromot jelöl. Jeruzsálem 66-tól 70-ig tartó pusztulásának római vonalán 66-ban Cestius vezetésével zajlott ostrom, majd 70-ben Titus vezetésével egy második.

Négy év

Az 1453-as konstantinápolyi ostrommal záruló négy év a Jelenések könyve kilencedik fejezetében szereplő, az iszlámra vonatkozó, „öt hónapról” szóló prófécia második négyéves időszakát jelképezi. Az „öt hónapról” szóló prófécia első négyéves időszaka 1333-tól 1337-ig tartott, Nikomédia ostroma idején. Ez az ostrom egyúttal az 1299. július 27-étől számított harmincnyolc év lezárását is jelképezte. Jeruzsálem két pusztulása, Konstantinápoly egyszeri pusztulása, az özönvíz és Nikomédia ostroma a Kr. e. 200-tól Kr. e. 198-ig tartó paniumi hadjárat öt tanúja; maga a hadjárat hatodik tanúként szolgálna, és számos további tanú is van.

Jeruzsálem két pusztulása könnyen egymáshoz illeszthető, „vonalat vonalra” helyezve. Az özönvíz és Kelet-Róma vonala a közös alfa- és ómega-halálesetek révén illeszthető egymáshoz. A paniumi hadjárat kifejezetten Ezékiel Kr. e. 587. évi vonalához illeszkedik, mivel mindkét ostromidőszak két évet jelöl. Paniumot Dániel tizenegyedik fejezetének tizenötödik verse jeleníti meg; ezt követi a tizenhatodik vers, amely a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényt jelképezi, ahogyan Jeruzsálem Kr. e. 586-ban és Kr. u. 70-ben bekövetkezett pusztulásai is azt jelképezték. A paniumi csata és Szidón ostromának kétéves időszaka e vonalak mindegyikét Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének rejtett történelmébe vezeti.

Egy jel

A Jeruzsálem mindkét elpusztításához kapcsolódó ostromok első prófétai mérföldköve egy jelet képvisel; Cestius 66-ban és Ezékiel feleségének halála egyaránt alfajel volt. Lámek is az első mérföldkő, ezért két tanú bizonyságtétele alapján Lámek is jel. Az ő 777 éves életkora annak a diadalmas egyháznak a jelét képviseli, amely három elemből áll: egy prófétából, egy papból és egy királyból.

> Szombatjaimat is nekik adtam, hogy jelül szolgáljanak köztem és közöttük, hogy megtudják: én vagyok az Úr, aki megszenteli őket. Ezékiel 20:12.

300 év

Énók, aki Sét ágán Ádámtól számítva a hetedik volt, 300 éven át Istennel járt, és felvitetett a mennybe. A „300” az úttörők háromszáz 1843-as táblázatát, az ezeknek megfelelő háromszáz millerita prédikátort, valamint Gedeon háromszáz fős seregét jelképezi. Énók, a millerita prédikátorok és Gedeon háromszáz embere a száznegyvennégyezret jelképezik. Sámson fogott 300 rókát, és páronként összekötötte őket, ezzel megjelenítve a 150-et, valamint egy összekötött, összesen háromszázat kitevő jelképet.

> Sámson pedig elment, és fogott háromszáz rókát, csóvákat vett, majd farkukkal egymás felé fordította őket, és egy-egy csóvát tett két-két farok közé. Amikor meggyújtotta a csóvákat, beeresztette a rókákat a filiszteusok lábon álló gabonájába, és felégette mind a kévéket, mind a lábon álló gabonát, a szőlőskertekkel és az olajfákkal együtt. Bírák 15:4, 5.

A Jelenések könyve kilencedik fejezetében található, az iszlámra vonatkozó két öt hónapos prófécia a „tüzet” és a „farkakat” az iszlám jellemzőiként jelöli meg.

> És így láttam a látomásban a lovakat és a rajtuk ülőket, akik tűzből, jácintból és kénkőből való mellvértet viseltek; a lovak feje pedig olyan volt, mint az oroszlánok feje, és szájukból tűz, füst és kénkő tört elő. Ez a három ölte meg az emberek harmadrészét: a tűz, a füst és a kénkő, amely a szájukból tört elő. Mert erejük a szájukban és a farkukban van: farkaik ugyanis kígyókhoz hasonlítottak, fejük is volt, és ezekkel ártanak. Jelenések 9:17–19.

Az iszlám ereje mind a szájukban, mind a farkukban rejlik.

> És a skorpiókéhoz hasonló farkuk volt, farkukban pedig fullánk; hatalmuk arra szólt, hogy öt hónapon át ártsanak az embereknek. És király volt fölöttük: a mélység angyala, akinek neve héberül Abaddon, görögül pedig Apollyon. Jelenések 9:10, 11.

Az iszlám gyötrő és ölő hatalma mind a szájukban, mind a farkukban rejlik, és a szájukból és a farkukból tör elő.

> Ezért az Úr egyetlen napon kivágja Izráelből a fejet és a farkat, a pálmaágat és a kákát. A vén és tekintélyes ember a fej; a hazugságot tanító próféta pedig a farok. Mert e nép vezetői tévútra viszik a népet; akiket pedig vezetnek, elpusztulnak. Ézsaiás 9:14–16.

Az iszlám és Izrael prófétai kapcsolatban áll egymással, mivel mindketten Ábrahám gyermekei, és mindkét vonalon a „fej” a „vén és tiszteletre méltó”, a „farok” pedig „a hazugságokat tanító próféta”. Az iszlám esetében a hazugságokat tanító hajdani próféta Mohamed. A Korán jelképezi az iszlám sáskáit ösztönző hazugságokat, a vén és tiszteletre méltó pedig a politikai vezetésük. Az iszlámot az államvezetés (száj) irányítja, amelyet a Korán hazugságai (farok) ösztönöznek. Sámson háromszáz rókáját két, öt-öt hónapos csoportra osztották, amelyeknek tűz, füst és kénkő által kell gyötörniük és ölniük.

Tűz, füst és kénkő

A tűz, a füst és a kénkő a három angyal prófétai jellegzetességeit hordozza. Az első és az utolsó a tűz egy-egy formája. A „kénkő” szó gyöke isteni felvillanást jelöl. A tűz egy üzenet jelképe; a füst az üzenet hatása, a kénkő pedig vallási üzenetet jelöl. Mindhárom a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében szereplő három angyal igaz üzenetének hamisítványa. A vasmellvért tűz, jácint és kénkő formájában jelenik meg. Ez a főpap mellvértjének hamisítványa. A főpap mellvértje a száznegyvennégyezret tizenkét emberi drágakőként jelképezi, amelyek egyesülnek az Urim és a Tummim által jelképezett Istenséggel. Az ókori jácint színe sötét kékesfekete vagy tompa bíbor volt. Az iszlám mellvértjének jácintja annak a füstnek felel meg, amely az iszlám szájaiból (állam) és farkaiból (egyház) árad.

Az, hogy Énók 300 évnyi Istennel járás után a mennybe ragadtatott, a 300-as számot az első angyal 1798-ban érkezett üzenetével kapcsolja össze. Az első angyalnak ez az üzenete 1840. augusztus 11-én nyert erőt, a Jelenések könyve kilencedik fejezetében szereplő öt hónapról szóló prófécia beteljesedésével. A fejezetben szereplő két öthónapos időszak vonalat vonalra helyezve kapcsolódik egymáshoz. Csak nemrégiben ismerték fel, hogy az ötödik és a tizedik versben szereplő öt hónap két különálló, egyenként százötven éves időszakot jelöl. Amikor ezt az igazságot felismerték, Sámson százötven párba kötötte össze a rókákat.

Sámson prófétai történetében (nevének jelentése: „nap”) a „füst”, amely akkor szállt fel a mélységből, amikor a kulcsot a ninivei csata jelképezte, sötétséggel borította el a napot. A milleriták helyesen azonosították a napnak az iszlám mélységéből felszálló füst általi elsötétítését Krisztus evangéliumának elfedésével; ezt az evangéliumot a nap (Sámson) jelképezi. Sámson bizonyságtétele és a Jelenések könyve kilencedik–tizenegyedik fejezetében megjelenő iszlám között számos további összefüggés is van.

A hármas szám Sámson történetében abban a három napban jelenik meg, amely alatt a násznépnek meg kellett fejtenie a találós kérdést. Sámson három nővel kerül kapcsolatba: timnai feleségével, a prostituálttal és Delilával. Az Úr Lelke háromszor száll Sámsonra: az oroszlánnal való találkozáskor, Askelónban és Lehiben. Sámson háromszor ad hamis választ Delilának, mielőtt elmondja az igazságot. A hármas szám az Istenséget jelképezi, valamint a sárkány, a fenevad és a hamis próféta alkotta hamis istenséget, továbbá a győzedelmes egyház hármas felépítését.

A harminc a pap száma, és harminc társat hoztak Sámson menyegzői lakomájára. Ezután Sámson harminc gyolcsinget és harminc öltözet ruhát tett fel tétként arra az esetre, ha a vendégek meg tudják fejteni a találós kérdését. Amikor elárulták találós kérdésének megfejtését, Sámson megölt

harminc askelóni férfit, hogy megfizesse a fogadás tétjét. A harmincas szám a 300 prófétai tizede, és azzal összhangban, hogy Énók háromszáz éven át Istennel járt, a háromszáz róka, amelyet Sámson befogott és százötven párba kötött össze, a Jelenések könyve kilencedik fejezetében található két, öt hónapról szóló próféciához kapcsolódik, amelyeket a vonalat vonalra helyezés módszere köt össze. A háromszáz a háromezer prófétai tizede, a háromezer pedig maradékot jelképez: akár igaz maradékot, amelyet a pünkösdkor megtértek képviselnek, akár gonosz maradékot, amelyet azok képviselnek, akiket a léviták az aranyborjú körüli lázadáskor megöltek.

Az aranyborjú körüli lázadás és a pünkösdi megtértek prófétai értelemben egyaránt a hamarosan eljövendő vasárnaptörvény idején találják meg párhuzamukat. Egy maradék jelképezi Isten szövetséges népének maradékát és az Isten szövetséges népének aklán kívül lévők maradékát. Sámson bizonyságtételében a háromezerre való első utalás azokra a zsidókra vonatkozik, akik foglyul ejtették Sámsont, hogy kiengeszteljék a filiszteusokat, a második pedig a filiszteusokra. Az ítélet Isten házán kezdődik, majd a tizenegyedik óra munkásain folytatódik, akik még Babilonban vannak. Sámson bizonyságtétele megerősíti a háromezernek mint a maradék jelképének szerepét, és az ítéleti folyamat sorrendjét is alátámasztja. Énók háromszáz éven át Istennel járt, s ezzel Isten szövetséges népének azt a maradékát jelképezi, amely nem ízleli meg a halált. Ez a maradék az a százegyvennégyezer, akiket a Jelenések könyvének hetedik fejezete szembeállít a nagy sokasággal.

A 300 tizede 30, amely a pap jelképe; ezenfelül a hármas szám mint a harminc tizede az istenséget, valamint a sárkány, a fenevad és a hamis próféta alkotta hamis istenséget is jelképezi. A hármas szám a diadalmas egyház hármas tagozódását is jelképezi, amelyet a harmincéves korában uralkodni kezdő Dávid király, a harmincéves korában szolgálatba lépő József pap, valamint Ezékiel próféta és pap jelenít meg, aki a tizenhetedik jubileumi ciklus harmincadik évében kezdte meg huszonkét éves szolgálatát. Papként ekkor harmincéves lehetett.

A prófétaként, papként, illetve királyként ábrázolt három jelképes alak mindegyike megkapja Isten pecsétjét, a hetedik napi szombatot az ostromot bevezető mérföldkőnél. A halál két tanúja Jeruzsálem 66-ban bekövetkezett pusztulásának másodlagos tanúságával együtt három tanúbizonyságot szolgáltat arra, hogy az ostrom mérföldköve „jel”.

Az átmenet útjelzője

Amikor megkezdődik az ostrom, Isten hármas tagolású győzedelmes egyháza elpecsételést nyer, amint azt Lámekh jelképezi. Ezékiel feleségének halála azt jelzi, hogy a korábbi szövetségi nép teljes mellőzésére pontosan ugyanezen a mérföldkőnél kerül sor. Ez a mérföldkő a Laodiceából Filadelfiába való átmenetet jelzi, amely egyúttal a küzdő egyház győzedelmes egyházzá való átalakulásaként is megjelenik; az egyház így a hét közül való nyolcadik egyházzá válik. A harmadik angyal millerita történetében, amely 1844. október 22-től az 1863-as lázadásig tartott, ez a mérföldkő az 1856-os időszakot jelképezte, amikor James és Ellen White egyaránt laodiceaiként kezdte azonosítani a mozgalmat. 1856-ban a filadelfiai millerita mozgalom laodiceai millerita mozgalommá alakult át. Hét évvel később a laodiceai millerita mozgalom véget ért, amikor a mozgalom a laodiceai Hetednapi Adventista Egyházzá vált.

Ennek az útjelzőnek a 313-as év is előképe, amikor véget ért a szmirnai gyülekezet korszaka, és megkezdődött a pergamoni gyülekezeté. A kettőt egybevetve az igaz Filadelfiából az igaztalan Laodiceába való 1856-os átmenet megfelel az igaz Szmirnából az igaztalan Pergamonba való 313-as átmenetnek, és az átmenet időpontja egyúttal jelként is azonosítja az útjelzőt. Az ostrom jellel kezdődik, több tanú bizonysága alapján. Amikor a harmadik angyal mozgalma, amely a százegyvennégyezerből áll, Lámek halálakor elpecsételtetik, tagjai elpecsételve és tökéletes egységben emeltetnek fel zászlóként, mert az ostrom prófétai szerkezetének első útjelzője egy jel.

Palaiologosz János halála jelöli ki az iszlám útjelzőjét, amikor Kelet-Róma az iszlám uralma alá kényszerül. Jeruzsálem ostroma és elpusztítása Babilon és Róma két tanújaként szolgál. Ezékiel másfél éves időszaka azokat a laodiceaiakat jelképezi, akik nem voltak hajlandók látni és hallani azt a figyelmeztető üzenetet, hogy észak királyának fogságába kerülnek. Cestius jele azokat a filadelfiaiakat jelképezi, akik megmenekülnek észak királyától. E két jel a belső prófétai üzenetre vonatkozik, akárcsak Lámek 777-es száma. Vonalról vonalra az egyik csoportot az ostrom idején fogságba hurcolják, a másik csoport pedig megmenekül észak királyának kezéből.

Palaiologosz János halála a külső prófétai üzenetet jelképezi azáltal, hogy azonosítja az iszlám szerepét annál az útjelzőnél, ahol azok, akiket Lámek jelképez, elpecsételtetnek. A Jeruzsálem ostroma és elpusztítása során megmenekülők és fogságba esők azt hangsúlyozzák, hogy a jellem az ostrom prófétai időszakának alfa útjelzőjénél nyilvánul meg. Ezt a két csoportot a két Lámek jelképezi. Az egyik csoport figyelmezteti Nashville-t, a másik csoport viszont megtagadja ezt.

> És az Úr így szólt hozzá: Ezért aki megöli Kaint, azt hétszeres bosszú sújtja. És az Úr jelet tett Kainra, hogy senki meg ne ölje, aki rátalál. 1Mózes 4:15.

A lázadás bélyege

Káin megkapta lázadásának bélyegét. Lázadásának bélyegét az emberiségnek szóló figyelmeztetésként értelmezték: ha megölnék Káint, Isten hétszeres ítélete sújtaná őket. Bizonyos értelemben a bélyeg úgy is felfogható, mint Isten Káinnak nyújtott védelme, prófétai értelemben azonban párhuzamban áll a lázadás figyelmeztető bélyegével, amely a Biblia utolsó könyvében jelenik meg. A Biblia ómegáját jelentő Jelenések könyvében szereplő fenevad bélyegének előképe Káin lázadásának bélyege volt a Biblia alfáját jelentő Teremtés könyvében. A Káin bélyegében rejlő figyelmeztetés az, hogy Isten mindazokat is elveti és megítéli, akik Káinéval azonos jellemről tesznek tanúbizonyságot. A Káinon lévő bélyeg párhuzamban áll a fenevad bélyegével, a figyelmeztetés pedig azt a parancsot hangsúlyozza, hogy ne utánozzuk Káin testvérgyilkos lázadását, amelyet a Jelenések könyvében a fenevad képmása jelképez. Káin tettének utánzása Káin képmásának megformálását jelenti. Káinra hétszeres végrehajtó ítéletet szabtak ki, a Káintól számított hatodik nemzedékben pedig Lámek felismerte, hogy megismételte atyja bűnét, ám az ő ítélete hétszer hetvenszeres lesz.

> Lámek pedig így szólt feleségeihez: Áda és Cilla, halljátok szavamat; Lámek feleségei, figyeljetek beszédemre: mert embert öltem, amiért megsebzett, és ifjat, amiért megütött. Ha Kainért hétszeres a bosszú, Lámekért bizony hetvenhétszeres. 1Mózes 4:23, 24.

Az előző vers az első azon mindössze három igehely közül Isten Igéjében, ahol a számok szorzás formájában szerepelnek. Az utolsó olyan, mint az első.

> Ekkor Péter odament hozzá, és így szólt: Uram, hányszor vétkezhet ellenem a testvérem úgy, hogy megbocsássak neki? Akár hétszer is? Jézus így felelt neki: Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer. Máté 18:21, 22.

Hetvenszer hét négyszázkilencven, és a szent történelemben három négyszázkilencven éves időszak van, amelyek mindegyike egy-egy próbaidőt jelképez. A szentélyre, a királyokra és a seregre egyaránt négyszázkilencven év vonatkozik. A királyok időszaka Saul Kr. e. 1097-ben történt felkenésével kezdődött, és Nabukodonozor első ostromáig tartott, amikor Dánielt Kr. e. 607-ben fogságba hurcolták.

A szentély számára megszabott négyszázkilencven éves próbaidő Salamon templomának Kr. e. 1006-ban történt felszentelésével kezdődött, és a fogság utáni templom Kr. e. 516-ban történt felszenteléséig tartott. A sereg számára a négyszázkilencven év Kr. e. 457-től Kr. u. 34-ig tartott.

A Káin hétszeres ítéletre figyelmeztető üzenetétől és bélyegétől Lámek hetvenszer hétszeres ítéletéig terjedő szakasz egy jelképes, négyszázkilencven éves próbaidőt jelenít meg. A Káin bélyegével jelképezett lázadás egyre fokozódóként jelenik meg, összhangban azzal az indítékkal, amely miatt Isten az özönvizet küldte.

> És látta Isten, hogy nagy az ember gonoszsága a földön, és hogy szívének minden gondolata és szándéka szüntelenül csak gonosz. És megbánta az Úr, hogy embert teremtett a földön, és megszomorodott szívében. És ezt mondta az Úr: Eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; az embert és az állatot, a csúszómászókat és az ég madarait; mert bánom, hogy megteremtettem őket. 1Mózes 6:5–7.

Káin hatodik nemzedékének Lámekje a lázadók egy megjelölt csoportjaként jelenik meg, szemben a Sét leszármazási vonalához tartozó Lámekkel. Mindkét Lámek bizonyságtétele a kegyelemidő lezárulását jelzi: az egyik a 490-es szám kifejezésével, a másik a halálával. Mindkettő olyan számszimbolikát tartalmaz, amely közvetlenül kapcsolódik a győzedelmes egyház hármas felépítéséhez. Káin Lámekje a királyokra, a szentélyre és a seregre vonatkozó három, egyenként 490 éves időszaknak felel meg, Sét Lámekje pedig a hetes szám pecsétjét hordozza a prófétára, a papra és a királyra nézve. Sét Lámekje a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyala közül a második, Káin Lámekje pedig a harmadik angyal, aki a fenevadra, annak képmására, bélyegére és nevének számára vonatkozó figyelmeztetést közli. A Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének 9/11. versei azonosítják azokat, akikre Káin átka száll.

> És a harmadik angyal követte őket, és nagy hangon ezt mondta: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képmását, és felveszi annak bélyegét a homlokára vagy a kezére, az is inni fog Isten haragjának borából, amelyet elegyítetlenül töltöttek az ő haragjának poharába; és tűzzel és kénkővel fogják gyötörni a szent angyalok színe előtt és a Bárány színe előtt. És gyötrelmük füstje felszáll örökkön-örökké; és nincs nyugalmuk sem nappal, sem éjjel azoknak, akik imádják a fenevadat és annak képmását, és mindazoknak, akik felveszik nevének bélyegét. Jelenések 14:9–11.

A Jelenések 15:2 azonosítja azokat, akiket a Sét ágából származó Lámek jelképez:

> És láttam mintegy tűzzel elegyített üvegtengert, és azokat, akik diadalmaskodtak a fenevadon, annak képmásán, bélyegén és nevének számán, amint az üvegtengeren álltak, kezükben Isten hárfáival. Jelenések 15:2.

A Sét ágából származó Lámek a halálával jelzi a bezárt ajtót. A Káin ágából származó Lámek négyszázkilencven évnyi kegyelmi idővel jelzi a bezárt ajtót. Káin bélyegét egy olyan jellemtől óvó figyelmeztetésnek kellett tekinteni, amely három alapvető prófétai vonást mutatott. Nem volt hajlandó Isten útmutatása szerint részt venni Isten imádatában; féltékeny haragra gerjedt, és meggyilkolta öccsét; harmadszor pedig nem volt hajlandó megtérni.

Káin megszegte a Tízparancsolatnak az emberiség Istenhez való viszonyát meghatározó első kőtábláján foglalt parancsolatokat, a második kőtábla pedig az emberek egymáshoz való viszonyát határozza meg. Lázadásának bélyege bűnbánatot nem tanúsító törvényszegőként jelölte meg őt. Káin és Lámek a közelgő vasárnaptörvény idején a harmadik angyal bezárult ajtaját jelzik. Énók, Matuzsálem, Lámek és Noé azt a történelmi folyamatot jelenítik meg, amely az Énók által jelképezett első angyal érkezésével kezdődik, majd Lámeknek a második angyalként való érkezésével, Matuzsálemnek pedig a Lámek második angyali üzenetét erővel felruházó éjféli kiáltásként való érkezésével folytatódik, végül pedig Noé harmadik angyalként az özönvízkor bezárult ajtót jelzi.

Lámekh öt évvel az özönvíz előtt halt meg, és ez a közelgő vasárnaptörvény idején bekövetkező ajtóbezárás előtti öt jelképes évet jelöli. Lámekh 777 éves korában bekövetkezett halálakor fejeződik be a győzedelmes egyház elpecsételése. Ezután, hét nappal azelőtt, hogy a bárka ajtaját természetfeletti módon bezárták, az állatok elkezdtek bevonulni a bárkába.

Az a nap, amelyen Matuzsálem meghalt, annak a hét napnak az első napja volt. Az ajtó bezárulása előtti utolsó figyelmeztetés kettős üzenetet hordozott: az állatok megjelenésének látványát egy olyan prófécia beteljesedése kísérte, amely a valaha meghalt legidősebb ember egész életén át hangzott. Ezt a próféciát Matuzsálem neve foglalta magában, amelynek jelentése: „amikor meghal, eljön”.

Az emberiségnek szóló végső figyelmeztető üzenetnek prófétai szükségszerűségből kettős üzenetnek kell lennie, amint azt az állatok hétnapos vonulása jelképezi, amely Matuzsálem halálával kezdődött, Énók azon próféciájának beteljesedéseként, amelyet fiának neve révén hirdetett meg. Az állatok vonulásának hét napja azt mutatja, hogy Matuzsálem halálának és a vonuló állatoknak a kettős üzenete a harmadik angyal elpecsételő üzenete. Jézus mindig a kezdettel szemlélteti a véget, és a Jelenések könyvében a tizennyolcadik fejezet harmadik angyalához a negyedik versben megszólaló második hang csatlakozik, ahogyan az éjféli kiáltás is csatlakozott a második angyal üzenetéhez. A végső figyelmeztető üzenet mindig belső és külső üzenetként jelenik meg, amint azt a Jelenések könyvében a gyülekezetek és a pecsétek prófétai kapcsolata jelképezi. Dániel könyvének tizenegyedik fejezetében a végső figyelmeztető üzenet az észak és a kelet üzenete. Matuzsálem és a vonuló állatok alkották a kettős végső figyelmeztető üzenetet Noé idejében.

A 777-es számmal jelölt Lámek halála az ostrom kezdetének felel meg, amikor Ezékiel felesége meghalt. Ekkor pecsételik el a hűségeseket, akiket Sét leszármazási ága jelképez, és ugyanekkor kapják meg a bélyeget azok, akiket Káin leszármazási ága jelképez. Énók Ádámtól számítva a hetedik volt, és az alfa-útjelzőt jelképezi egy olyan időszakban, amelynek végén mind az utolsó, mind az első nemzedéket a nyolcas szám jelképezi. Mindkét Lámek a kegyelemidő lezárulását jelzi, Lámek halála pedig a kegyelemidő bezárt ajtaját jelképezi az ostrom kezdetén.

Énók volt a prófétai történelem alfája, és prófétai szükségszerűségből rá kell mutatnia a prófétai történelem ómegájára. Ezt az ómegát az a nyolc lélek jeleníti meg, akik a régi világból az új világba jutottak anélkül, hogy megízlelték volna a halált. Énók és a nyolc lélek nem láttak halált, mielőtt megérkeztek az új földre. A régi világ az állatok vonulásának hét napja alatt ért véget, az új világ pedig hét esőmentes nappal kezdődött. Azután a 17. naptól kezdve öt hónapon át szakadatlanul esett az eső, mígnem Isten az öt hónap végén, a tizenhetedik napon megfékezte az esőt.

Öt hónap

A Jelenések könyvének kilencedik fejezetében két tanúbizonyság szól öt hónapról, és a fejezetben három különálló időprófécia található. Az első öt hónap az ötödik versben szerepel; a második öt hónap a tizedik versben, a háromszázkilencvenegy év és tizenöt nap pedig a tizenötödik versben található. Az 5., 10. és 15. vers az iszlám időprófféciáját azonosítja a prófétai időszak kezdetén szereplő öt hónap két tanúbizonyságával. Az 5. és a 10. vers egyaránt öt hónapos időszakot jelöl meg, így a sorokat egymásra helyezve az ötödik és a tizedik vers összege tizenöt. Az első öt hónap tehát 15, a háromszázkilencvenegy év és tizenöt nap pedig a 15. versben szerepel. Az 5., 10. és 15. vers sorrendje és szerkezete két tizenötöt azonosít, az első két versben pedig, amelyek együtt tizenötöt adnak ki, két, egyenként százötven éves időprófécia található.

A tizenötödik vers a háromszázkilencvenegy évet és tizenöt napot felölelő időpróféciát adja meg. Krisztus három versbe szőtte bele a tizenötös számot, és az ugyanezekben a versekben meghatározott prófétai időt felhasználva megkülönböztette az ötödik és a tizedik vers összeadásával kifejezett 15-ös számot, hogy a tizenötödik verssel összekapcsolva megkettőzze a tizenötöt. Ezután Krisztus mindhárom, egymással összefüggő próféciát tizenöt nappal zárta le.

A fejezet kulcsa a 627-ben vívott ninivei csata, amelyet öt évvel később, 632-ben Mohamed halála követett, s ezzel kezdetét veszi az első öt hónapos prófécia. Tíz évvel Mohamed halála után Perzsia seregei megsemmisültek, összhangban Mohamed azon jövendölésével, hogy a két hatalom, Perzsia és Róma egyaránt vereséget fog szenvedni. A Jelenések könyve kilencedik fejezetének történelmi eseménysora tehát a Perzsia és Róma között vívott ninivei csatával kezdődik. Majd öt évvel később Mohamed meghal, s ezzel kezdetét veszi az ötödik versben szereplő százötven év. Tíz évvel később Perzsia vereséget szenved a 642-ben vívott nahávandi csatában. Az iszlám a nahávandi csatát „a győzelmek győzelmének” nevezte. A Jelenések könyve kilencedik fejezetének első tizenöt éve egy öt évből, majd az azt követő tíz évből álló időszakot jelöl. Az utolsó idői prófécia 1840. augusztus 11-én zárult le. Tíz nappal az esemény előtt Josiah Litch közzétette az oszmán hatalmi fölény megszűnésére vonatkozó, pontosított előrejelzését. A Jelenések könyve kilencedik

fejezetében szereplő iszlám utolsó tizenöt napját Josiah Litch munkája öt napra, majd az azt követő tíz napra osztja, mert Jézus a véget mindig a kezdettel szemlélteti.

E témák tárgyalását a következő cikkben folytatjuk.